

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 48 (5174)

ЛЮТЫ

27

СЕРАДА

1935 г.

ГОД ВЫДААННЯ XVIII

III УСЕБЕЛАРУСКІ З'ЕЗД РАБСЕЛЬКОРАУ

ДЭМАНСТРАЦЫЯ БЕЗЗАВЕТНАЙ АДДАНАСЦІ СПРАВЕ ЛЕНІНА-СТАЛІНА

На з'ездзе рабселькораў шырока разгарнулася абмеркаванне дэкларацыі тав. **Кірэва**. Спрэчкі ператварыліся ў магутную дэманстрацыю беззаветнай адданасці вялікай арміі рабселькораў справе **Леніна-Сталіна**.

Самі спрэчкі ёсць найбачнейшае выяўленне палітычнага росту, актыўнасці, бязмежнай адданасці рабселькораў нашай **Ленінскай партыі і вялікаму Сталіну**.

Яны з усёй нагляднасцю паказваюць, што толькі наша партыя, выхаваная **Леніным-Сталіным**, змагла выказаць да жыцця аграмаднейшыя сілы працоўных, якія пры царызме былі асуджаны на цемру, голад, пакутныя наволамае жыццё.

Савецкая Беларусь стала адной з квітнеючых рэспублік. Яна мае магутную індустрыяльную базу, магутную сацыялістычную сельскую гаспадарку, магутную культуру нацыянальную па форме і сацыялістычную па змесце.

Поспехі БССР ёсць поспехі ўсяго Савецкага Саюза. Яны ёсць выражэнне талента генеральнай лініі партыі, талента **Ленінска-Сталінскай** нацыянальнай палітыкі. Разам з росквітам нашай краіны расце і рабселькорская армія. Імяна толькі на аснове аграмаднейшых поспехаў сацыялістычнага будаўніцтва, на аснове пераможнага большэвіцкага кіраўніцтва нашай партыі рабселькорамі магчы вырасці тысячы, сотні тысяч рабселькораў — камандзіраў грамадскай думкі.

Людзін, цэплым, з выключным энтузіязмам адзначаюць аграмаднейшую кіруючую ролю нашай партыі, якая кіруючы ў сваёй руцэ выхоўвае і кіруе ўсёй арміяй рабселькораў кожным рабселькорам у часоў будаўніцтва.

Селькор Радзко з Аршанскага раёна расказаў з'ездзе, як партыя кіруючы аб абмеркаванні палітычнага і культурнага ўзроўню сельскога, як партыя сочыць за яго ростам і дапамагае яму расці. І таму ўсе як адзін выступалі ў выключнай прайдэласці і ярка і падабрэлі, як яны ў далейшым будуць змагацца за ажыццэўленне дырэктыв партыі, як яны будуць змагацца ў сябе на фабрыцы, саўгасе, калгасе за ператварэнне кожнага пункта партыйных рашэнняў у рэальную матэрыяльную сапраўднасць. І тым раз прай тав. **Канопчы**, рабкор псковавода «Окцябр», які ён гаворыць:

«Мы будзем і надалей змагацца асабістым прыкладам за сваёй рабочага месца за поўнае выкананне колькасці і якасці паказальнікаў. Мы гэта выкажам таму, што намі кіруе вялікая партыя **Леніна-Сталіна**, таму, што на чале гэтай партыі стаіць найвялікшы мысліцель часу **Вялікі Сталін**, мы гэта выкажам таму, што намі, рабселькорамі БССР, кіруе **Ленін Сталін** — тав. **Гікало**».

Такой упэўненасцю ў перамогах, такой беззаветнай адданасцю справе **Леніна-Сталіна** гучыць кожнае выступленне дэлегата з трыбуны з'езда.

ЦВК СССР—ТАВ. КАЛІНІНУ, СНК СССР—ТАВ. МОЛАТАВУ

III ўсебеларускі з'езд рабселькораў шле сваё гарачае прывітанне саюзнаму ўраду нашай вялікай сацыялістычнай радзімы.

Беларусь — у мінулым адсталая і прыгнетаная царызмам калонія, пад кіраўніцтвам партыі большэвікоў, пры брацкай дапамозе працоўных Савецкага Саюза, ператварылася ў індустрыяльна-аграрную рэспубліку, з высокаразвітай прамысловасцю і буйным сацыялістычным земляробствам. Каля 75 процантаў сялянскіх гаспадарак БССР ўступілі на светлы радасны шлях, указаны нам правядорам народаў нашага Саюза і працоўных ўсяго свету таварышам **Сталіным**, і настойліва вядуць барацьбу за ажыццэўленне яго ўказання аб ператварэнні ўсіх калгасаў у большэвіцкія і ўсіх калгаснікаў у заможных, культурных людзей, свядомых будаўнікоў бяскасавага сацыялістычнага грамадства.

Гэта з'яўляецца лепшым доказам перамогі **Ленінскай** нацыянальнай палітыкі, паспяхова ажыццэўляемай у неперымірнай барацьбе з класавымі ворагамі і іх агентурой, з апартуністамі і нацыяналістамі ўсіх масцей.

Павышаючы класавую пільнасць, вышарчваючы да канца астатні разбитага кулацтва, памятаючы здарэніцкі стрэл падонкаў зіноўеўскай контррэвалюцыйнай групы, выраўнятай з нашых радоў аднаго з лепшых барацьбітоў за справу сацыялізма таварыша **С. М. Кірэва**, мы запэўніваем саюзны ўрад, што з усёй большэвіцкай настойлівасцю будзем змагацца за далейшае ўмацаванне БССР і ператварэнне яе ў неперымірны сацыялістычны фарпост на мяжы з капіталістычным светам, яшчэ больш павышаць ролю саветаў — правядорам генеральнай лініі партыі, арганізатарам шырокіх мас рабчых і калгаснікаў у барацьбе за пабудову бяскасавага сацыялістычнага грамадства.

Наш з'езд адбываецца напярэдні вясновай сяўбы. Новы **Сталін** сці статут сельскагаспадарчай і прамысловы, прыняты на ўсеагульным з'ездзе калгаснікаў-ўдзельнікаў—гэта магутнейшая зброя, каб узяць калгасы на небывалую дагэтуль вышыню і зліць у гэтым годзе рэкордны ўраджай.

Няхай жыве наша **Ленінская партыя большэвікоў** на чале з нашым любімым правядорам і настаўнікам таварышам **Сталіным**! Няхай жыве ўлада саветаў—арганаў пролетарскай дыктатуры, правядорам генеральнай лініі партыі **Леніна-Сталіна**!

Няхай жывуць кіраўнікі савецкай улады — саратнікі вялікага **Сталіна** — таварышы **Молатаў і Калінін**!

Наркому абароны тав. ВАРШЫЛАВУ

Трэці з'езд рабселькораў Савецкай Беларусі шле сваё палкае большэвіцкае прывітанне вялікаму пажаловцу, жалезнаму наркому, правядорам слаўнай рабоча-сялянскай Чырвонай арміі, вернаму саратніку **Леніна-Сталіна** — таварышу **Варшывілаву**!

„Рабчых і сельскіх карэспандэнтаў нельга разглядаць толькі як будучых журналістаў, або заводскіх грамадскіх работнікаў у вузкім сэнсе гэтага слова,—яны з'яўляюцца, перш за ўсё, аблічыцелямі недахопаў нашай савецкай грамадскасці, змагарамі за знішчэнне гэтых недахопаў, камандзірамі пролетарскай грамадскай думкі, якія стараюцца накіраваць невычарпальныя сілы гэтага найвялікшага фактара на дапамогу партыі і савецкай улады ў цяжкай справе сацыялістычнага будаўніцтва“.

(І. В. СТАЛІН).

ЦО „ПРАВДЕ“

Цэнтральнаму органу нашай роднай і любімай **Ленінскай «Правды»** ад рабселькораў Беларусі палкае большэвіцкае прывітанне.

Сабраўшыся з усіх куткоў нашай пагранічнай квітнеючай савецкай рэспублікі на свой з'езд, мы падводзім вынікі нашай барацьбы на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва і вызначаем практычныя мерапрыемствы па рэалізацыі рашэнняў партыі і ўказанняў вялікага **Сталіна**.

Ва ўсім нашым кіпучым жыцці мы штодзённа адчуваем кіраўніцтва і клопаты любімай **«Правды»** аб арміі камандзіраў пролетарскай думкі.

«Правда» для нас з'яўляецца ўзорам таго, як трэба змагацца за генеральную лінію партыі, за **Ленінскую** нацыянальную палітыку. Заўсёды, у гады царскага падполля, у гады грамадзянскай вайны, у гады мірнага будаўніцтва, у гады разгорнутага наступлення сацыялізма на ўсю фронт «Правда» выскока несла спяг марксізма-Ленінізма, рашуча з уласцівай ёй большэвіцкай неперымірнасцю змагаючыся з контррэвалюцыйным традызмам з правым апартунізмам, з «левацкімі» загібамі, з усякага роду адхіленнямі ад **Ленінскай** нацыянальнай палітыкі.

На баявых традыцыях **Ленінскай партыі** расце і загартоўваецца армія рабселькораў.

«Правда» была, ёсць і будзе пераможным барацьбітом за пабудову сацыялізма ў СССР. «Правда» ўзор, як большэвіцкая газета робіцца мільёнамі працоўных, актыўных будаўнікоў бяскасавага сацыялістычнага грамадства. «Правда» — гэта нашыя думкі і нашыя справы.

ЦК КП(б)Б—тав. ГІКАЛО

Арганізатару і кіраўніку нашага большэвіцкага друку БССР ЦК КП(б)Б ад арміі рабселькораў III ўсебеларускі рабселькорскі з'езд шле палкае большэвіцкае прывітанне.

Пад кіраўніцтвам Цэнтральнага Камітэта на чале з лепшым **Сталіным** тав. **Гікало**, ажыццяўляючы ўказанні нашага любімага вялікага **Сталіна**, БССР дасягнула выключна вялікіх поспехаў. Савецкая Беларусь стала квітнеючай рэспублікай вялікага СССР. Нашы поспехі ёсць вынік талента генеральнай лініі партыі.

корай тт. Разько (Архангельская раён), Малона (васкора), Маро-завай (фабрыка «Спіндзіндустрыялізацыя»), Пузнер (фабрыка «Комінтэрн»), Каноніка (шклозавод «Окцябр»), Якубенка (Чачэрскі раён), Гурвіч (Мазыр) і іншых ёсць найярэйшае падвар-жэнне магутнага росту палітыч-най актыўнасці і свядомасці мас, падваржэнне таго, навожы шы-рокія працоўныя масы бязмежна адданы нашай камуністычнай пар-тыі і яе Сталінскаму Цэнтральна-му Камітэту.

Прачытайце выстуленне деле-гата солжора Якубенка, які гаво-рыць: «Я першы раз выступаю на такім з'ездзе. Мы пад бурны воп-лесні паслалі тэлеграму вялікаму Сталіну, сустраці любімае імя Ю-сіфа Вісарыявіча Сталіна, мы сустраці з цешывей імя тав. Пі-кало, імя класоўца аб нас, аб нашым большэвіцкім друку».

— Наш калгас вёскі Камаравічы по падобны на рэвалюцыйную вёску, якая была ў 1919-20 г.г. Гэта вёска, якая выконвае лозунг тав. Сталіна: «Зрабіць усе калгасы большэвіцкімі, а калгаснікаў за-можнымі». Гэта вёска, якая ша-гае да культуры, якая ша-гае да свету. Ёй патрэбны літ-гатуркі, ёй патрэбны патэфоны, ёй патрэбна радзё, кнігі, журналы. Ёй не патрэбна ранейшая гразь, ранейшая цемра, ранейшыя іко-ны».

І ў гэтых словах гучыць праў-дзіннасць, пчырасць, перакона-насць у тым гіганцкім эканаміч-ным і культурным росце, якога дасягнула наша вёска, ідучы па сталінскаму шляху.

Гэта гаворыць салжор з Палес-ся, той часткі былой царскай ка-лоніі, якая лічылася пры царстве дойкай, выхараючай, дзе адзіным госцем жыцця быў голад, балота, трахота, дзе палішчук не лічыўся чалавекам.

Выступаўшыя делегаты з вык-

навожы партыянаў і ў краў-ніцтвае рабселькорскім рухам. Гэта павінна паслужыць сурэвей-шым урокам для ўсяго нашага друку. Перабудаваць работу газет, значыць паставіць у цэнтр ува-гі рабселькора. Перабудаваць на сутнасці, значыць працаваць так, як гэтаму вучыць нас наш вялікі, любімы Сталін.

Асноўным і рапакотым з'яў-ляецца далейшае, усё большае па-вышэнне рэвалюцыйнай пільнасці, рапучае і бязлітаснае вытрыццё ўсіх і ўсякіх манеўраў класавога ворага і яго агентуры. Трэба цвёр-да памятаць, што класавы вораг разгромлен і разбіт, але не дабіт. Ён усякімі сіламі імкнецца ака-заць шалёнае супраціўленне на-шаму разгромаў пераможнаму наступленню.

Сакрушыць без астатку ворага і яго агентуру — первейшы абавязак усяго нашага друку. Ба-рацьба супроць падонкаў контр-рэвалюцыйнай здрадніцкай трад-зіцка-зінюўскай апазіцыі, супроць правых і «левых» ухілістаў і супроць буржуазных нацыяналі-стаў усіх масцей супроць прымі-рэнцаў — ёсць асноўная запаведзь у нашай рабоце.

Партыйныя арганізацыі і ўвесь наш друк абавязаны ўзмацніць кі-раўніцтва рабселькорскім рухам. ЦК КП(б) не чале з тав. Пікало паказвае ўзоры большэвіцкіх чу-лых адносін да рабселькора, да кожнага яго пісьма і сігналу.

Паставы ЦК аб рэагаванні на пісьмы працоўных паказваюць, з якой выключнай уважлівасцю, выключнай клопатлівасцю партыя кіруе рабселькорамі і дапамагае ім.

Армія рабселькораў Савецкай Бе-ларусі ажыццяўляючы ўказанні вя-лікага, роллага Сталіна пад канк-рэтным кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б на чале з тав. Пікало з гонарам выканае задачы, ускладзены на яе партый.

Выступаўшыя делегаты з вык-

Мы вітаем, цябе, таварыш Варашылаў, і ў тваёй асобе ўсю работу-сялянскую Чырвоную армію, якая моцна трымае граніцы нашай соцыялістычнай радзімы на замку і пільна ахоўвае соцы-ялістычную будоўлю ад імперыялістычнага нападку.

Мы ведаем — вораг не дрэмзе і на захадзе і на ўсходзе. Мы запэўніваем цябе, наш любімы нарком, што ў любую мінуту мы гатовы выступіць на абарону соцыялістычнай радзімы і нанесці сакрушальны ўдар зачыншчыкам вайны.

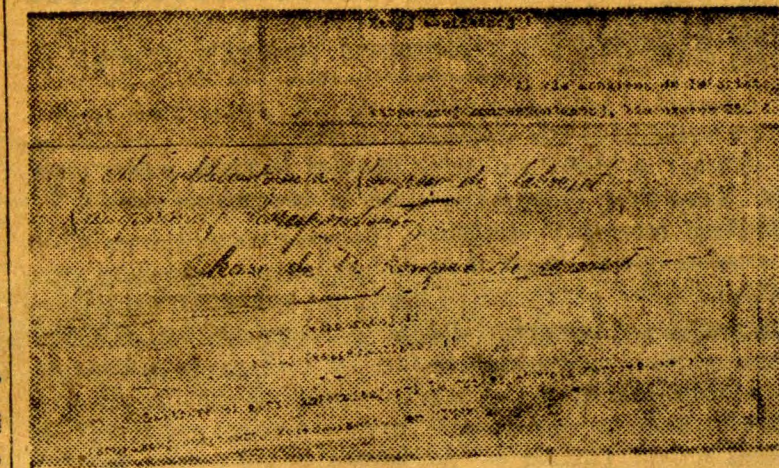
На ўсіх участках соцыялістычнага будаўніцтва — у пяху за варштатам, на калгасных палях — ударнікі большэвіцкага друку нястомна змагаюцца за ўзмацненне абароназдольнасці нашай кра-іны, за ператварэнне кожнага завода, соўгаса, калгаса ў непрыступ-ную крэпасць абароны.

Мы яшчэ больш мабілізуем на ўзмацненне абарончай рабо-ты, на ўзмацненне баявога рэзерву нашай Чырвонай арміі — Асо-авіяхіма.

Няхай жыве наш любімы правадыр і кіраўнік сусветнага про-летарыята таварыш Сталін!

Няхай жыве наша слаўная рабоча-сялянская Чырвоная армія і яе жалезны нарком таварыш Варашылаў!

ПРЫВІТАННЕ ІІІ УСЕБЕЛАРУСКАМУ З'ЕЗДУ РАБСЕЛЬКОРАУ

Швецыя (Савадален)

Усебеларускаму з'езду рабселькораў гарачае баявое прывітанне з горада Савадалена!

Няхай жыве эсперанто, як інтэрнацыянальная зброя для рабо-чай і сялянскай пераіскі!

СЛЕДУЕ 28 ПОДПІСАУ.

Чэхаславакія.

Дарагія таварышы! Вапсаму з'езду рабселькораў, які адкрыў-ся 25 лютага, пасылаю пчырае прывітанне і жадаю поспехаў у вашай рабоце.

3 таварыскім прывітаннем.

Р. ВЕЙНЕР.

Францыя.

Дарагія таварышы! Нядаўна мы даведліся пра беларускі з'езд рабселькораў у Менску. Вітаем і жадаем поўнага поспеху вашаму з'езду. Ён яшчэ мацней узброіць вас на гэтай арэне. Ён яшчэ больш распырыць шлях для падтрымання сусветнага пролетарыята і яго рэвалюцыйнай барацьбы.

Якраз у гэты момант мы павінны як ніколі ўмацоўваць ін-тэрнацыянальныя адносіны сярод рабочых. Лёс іспанскага проле-тарыята вельмі цікавіць нас. Дапамажыце маральна інтэрнацыя-нальнаму рабочаму класу, які выдэ барацьбу з фашызмам і вай-ной. Перамога над капіталізмам адбудзецца пры аб'яднанні ўсіх су-процькапіталістычных сіл.

Для вас, дарагія таварышы, мы жадаем поўнага поспеху і па-сылаем вам, делегатам з'езда, ад імя французскага пролетарскага эсперантскага камітэта Паўночнай вобласці чырвона-брацкае прыві-танне.

да» таўляецца найвышэйшым адна-літатарам інтэрнацыянальнага вы-хавання шырокіх працоўных мас. Недарма, на ўдарных прадпрыем-ствах, калгасах і соўгасах змагаюц-ца за сцяг «Правды», як за сім-вал славы, доблесці і героіства. Сваім асабістым прыкладам на ра-боце, агнём большэвіцкай неспры-мысці і самажэртвы мы і ў да-лейшым, следуючы слаўным тра-дыцыям «Правды», будзем вернымі памочнікамі партыі ў барацьбе за перамогу справы Леніна-Сталіна, ў барацьбе супроць контррэволю-цыйнага двурупніжаў, здрадні-каў і ятарэсаў працоўных.

Не шкадуючы сваіх сіл будзем змагацца за выхаванне вытворчых планаў на прадпрыемствах і ка-лгасных палях, будзем выкрываць і знішчаць усё тое, што перашкад-жае нашай вялікай соцыялістыч-най будоўлі.

Няхай жыве наша родная боль-шэвіцкая «Правда»!

Няхай жыве ЦК ВКП(б) і права-дыр партыі і працоўных усяго свету таварыш Сталін!

спехі ёсць рэзультат упорнай барацьбы супроць класавога ворага і яго агентуры. У барацьбе з усякага роду адхіленнямі ад лініі пар-тыі, ад ленинскай нацыянальнай палітыкі расла, умацоўвалася і, загартоўвалася армія рабселькораў і ўся большэвіцкая прэса.

Мы бязмежна пшчаслівы, што жывем і працуем у эпоху вялі-кага Сталіна, у эпоху найвышэйшага эканамічнага і культурнага ро-сту нашай краіны. Мы бязмежна пшчаслівы тым, што нас выдэ ад перамогі да перамогі вялікі Сталін, арганізатар і патхніцель соцыялістычнага будаўніцтва.

Мы бязмежна пшчаслівы тым, што наша партыя стварыла та-кі друк, які з'яўляецца сапраўдным агітатарам, прапагандыстам і арганізатарам мас у барацьбе за пабудову бяскласавога соцыялі-стычнага грамадства.

Мы, делегаты ІІІ з'езда рабселькораў, ад імя ўсёй рабселько-раўскай арміі клянемся Цэнтральнаму Камітэту КП(б)Б яшчэ больш павысіць класавую пільнасць, яшчэ больш рапуча змагацца за выкартоўванне астаткаў разгромленага класавога ворага і яго агентуры.

Мы клянемся яшчэ вострэй актчыць наша пярэ, з тым, каб яшчэ мацней разіць класавога ворага і яго агентуру. Мы клянемся намагчы ўсе сілы для паспяховага завяршэння задач другой пш-годкі, пшцігодкі пабудовы бяскласавога соцыялістычнага грамад-ства.

Мы клянемся, што на першаму закліку нашай партыі і ўрада аддамо ўсё, а калі патрабуецца і жыццё для абароны нашай со-цыялістычнай радзімы.

Няхай жыве наша любімая камуністычная партыя і вялікі правадыр усіх працоўных таварыш Сталін!

Няхай жыве наш большэвіцкі друк і яго рабселькоры!

Няхай жыве КП(б)Б на чале з лешым сталінцам таварышам Пікало!

У Цэнтральным Камітэце КП(б)Б

Бюро Цэнтральнага Камітэта КП(б)Б, разгледзеўшы наступіў-шыя матэрыялы аб антыпартый-ных дзеяннях Дунца, паставіла 10 лютага на падставе наяўных матэрыялаў зняць Дунца з рабо-ты намесніка Наркомасветы, на-чальніка кіраўніцтва Галоўма-стаітства і рэдактара газеты «Лі-таратура і мастацтва» і выра-шыць пытанне аб партыйнасці Дунца пасля разгляду бюро Мен-скага гаркома КП(б)Б усіх па-ступіўшых дадатковых матэрыя-лаў.

Заслухаўшы паведамленне тав. Рыскіна аб рашэнні бюро Менска-га гаркома КП(б)Б па справе Дунца ад 13 лютага і асабісты тлумачэнні Дунца, бюро ЦК КП(б)Б у сваім рашэнні ад 13 лютага прызнала ўстаноўленым, што Дунец, працуючы на адным з адказнейшых участкаў нацыя-нальна-культурнага будаўніцтва БССР, у сваіх літаратурна-кры-тычных работах прапятаў контр-рэвалюцыйную традзіцка-зінюў-скаю кантрабану (кніга «На літаратурны тэмы», кніга Юдэльсона «Граніцы», кніга Об-чука) і адначасова сваёй абаро-най іх пштворстваў класаво-варожым буржуазна-нацыяналі-

стычным выказкам у гэтых тво-рах.

Заявіўшы, што асабісты месцы перадавога артыкула насценгазе-ты Наркомасветы педастаткова заостраны супроць контррэволю-цыйнай зінюўска-традзіцкай групы, Дунец выкрасліў правіль-ныя, палітычна заостраныя фар-мулёўкі гэтага артыкула, накіра-ваныя супроць контррэвалюцый-нага зінюўска-традзіцкага ах-восця, і тым самым выхаласціў палітычны змест артыкула, пра-буючы не толькі аслабіць, але і фактычна сваімі дзеяннямі сар-паць барацьбу партарганізацыі супроць гнусных контррэволю-цыйных падонкаў.

Выходзячы з таго, што Дунец не апраўдаў давер'я партыі, не зжыў сваёй буржуазна-нацыяна-лістычнага мінулага (выхадзец з буржуазнай сям'і, 7-гадовае пра-быванне ў партыі «С. С.» і па сутнасці справы стаў на шлях барацьбы супроць партыі, бюро ЦК КП(б)Б паставіла зацвер-дзіць рашэнне бюро Менскага гаркома КП(б)Б і падвердзіць вы-ключэнне Дунца з партыі.

ЦК КП(б)Б абавязала ўсе парт-арганізацыі і кожнага камуніста,

асабліва працуючых на ўчастку культурнага будаўніцтва, зрабіць усе неабходныя вывады са спра-вы Дунца, забяспечыўшы са-праўды большэвіцкае канкрэтнае кіраўніцтва і адказнасць за да-лейшы рост і соцыялістычнае развіццё савецкай літаратуры нацменшасцей БССР, асабліва лўрэйскай літаратуры, якая з'яў-ляецца адным з важнейшых ат-радаў нацыянальнай літаратуры БССР і вырасіла рад талантлі-вых савецкіх пісьмёнікаў.

ЦК КП(б)Б у сваім рашэнні абавязаў членаў партыі саюза савецкіх пісьмёнікаў, асабліва працуючых на ўчастку лўрэйскай савецкай літаратуры, яшчэ больш ўзмацніць сваю рэвалюцыйную пільнасць, рапуча ачышчаючыся ад пралезячых у літаратуру кла-саво-варожых элементаў, анар-тывістаў і нацыяналістаў усіх масцей, і забяспечыць партыйнае кіраўніцтва такім чынам, каб усякая спроба класавога ворага пралезці ў тэў пі іпшай форме ў савецкую літаратуру сустрача-б рапучы большэвіцкі адпор усяй пісьмёніцкай грамадасці.

ПРЫВІТАННЕ ГАЗЕТЫ „БОЛЬШЕВИСТСКИЙ ПУТЬ“

Гарачае большэвіцкае прывітан-не ўсебеларускаму з'езду камандзі-раў грамадокай думкі. Сумесная работа рабкораў МББ і з раб-селькорамі тэрытарыяльных арга-нізацый у свой час дала бліскучыя рэзультаты. Рэдакцыя «Больше-

вистский путь» выказвае ўшэфе-насць, што ў далейшай барацьбе за аздараўленне транспарта тэры-тарыяльны друк Беларусі будзе ў першых рэдах.

Адказны рэдактар КРАСНЫХ. Масква.

АД САКРАТАРЫЯТА З'ЕЗДА

У адукаваным учора спісе чле-наў прэзідыума ІІІ усебеларускага з'езда рабселькораў на віне сакрата-рыята з'езда не былі ўнесены вы-бравыя членамі прэзідыума ІІІ усе-

беларускага з'езда рабселькораў тав. Бенек і тав. Чарнушэвіч. Ад магілёўскіх рабкораў выбрана ў члены прэзідыума з'езда тав. Мар-мазіна.

III УСЕБЕЛАРУСКІ З'ЕЗД РАБСЕЛЬКОРАУ

Трыбуна рабселькора

РАБКОРЫ ЗМАГАЮЦА ЗА ПАДРЫХТАВАНУЮ СУСТРЭЧУ НАВІГАЦЫ

Бабруйская суднарамонтная майстэрня (начальнік Трафімаў) актыўна рыхтуецца да навігацыі 1935 года. На ходу рамонту флота майстэрня займае другое месца ў басейне. Але лічыць, што ўжо ўсё добра было-б недаравальнай памылкай. І наша насценная газета «Штурвал» безупынна вытрымае недахопы.

Рамонт параклада «Чырвоная флюг» праходзіць вельмі марудна, адставае клёнка корпуса. Рабкоры даказалі, што прычына гэтага — дрэнная арганізацыя працы, пракладальніцкіх брыгад на рамонту і нізкае працывыццё ў ёй. Аб гэтым жа выступіла басейная газета «Беларускі фарватэр». Рабкамвод на спецыяльным сваім выхажванні прызнаў сігналы газет і рабкораў правільнымі і вызначыў рад мер на павышэнне прадукцыйнасці і якасці работы.

У апошні час «Штурвал» звярнуў сур'ёзную ўвагу на працоўную дысцыпліну. Слабая яна, яшчэ ў нас. Да апошняга часу лічыцца зусім нармальным няўка або спазненне на работу. Газета рэзка

выступіла супраць збярэжлівых з прагульшчыкамі. Дапамажэ. Зараз ужо звышлены прагульшчыкі Станіслаў, Каласа і іншыя. Заўважваецца ўмацаванне працоўнай дысцыпліны.

Насценная газета арганізавала таксама начны рейд правёркі аховы майстэрні. Было выяўлена зусім незадавальняючае становішча — усе дзяжурныя спалі.

У газеце прымае ўдзел 50 рабкораў. Сярод іх лепшыя ўдзельнікі, як Баглай, Ламаса, Арцёмчык, Молат і іншыя. Рэдакцыя часта склікае нас і вучыць, як і аб чым пісаць.

Зараз уся ўвага саагентавана на падрыхтоўку да навігацыі — хутэйшым, высяжасным рамонце флота, загатоўцы такелажу, падрыхтоўцы кадраў і іншым.

Рабкоры абцягаюць сустрэчу навігацыю поўнаею падрыхтаванымі.

І. МАМЗУРОЎ.
Пам. механіка параклада
«КП(б)», Бабруйскай суднарамонтнай майстэрні.

РАБСЕЛЬКОРЫ — У ГОСЦЯХ У КІЖАЎЦАЎ

Камуністычны інстытут журналістыкі БССР за сваімі плячыма мае яшчэ маленькі стаж. Пастававай ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б) БССР арганізаван толькі ў 1932 годзе. Трэці год, як інстытут выхоўвае большавікоў-журналістаў.

У гэтым унор ушэўніліся дэлегацыі III з'езда рабселькораў.

КІЖ мае абсталяваны кабінет друку. Кабінет стаў лабараторыяй, дзе студэнты надмацоўваюць і дапаўняюць свае веды ў галіне гісторыі развіцця большавіцкага друку.

Т.т. Зерніцкі і Калдобскі знаёмяць гомельскую, віцебскую, бабруйскую дэлегацыю і дэлегацыі іншых раёнаў са зместам выставкі.

Асаблівую цікакасць праявілі дэлегацыі да выстаўкі «Тав. Сталін — арганізатар і кіраўнік большавіцкага друку ў падполлі» і «Маркс-Энгельс-Ленін-Сталін аб друку».

Выстаўка ў кароткіх, але зусім яркіх вобразах ілюструе жыццё і барацьбу нашай партыі з 1917 года да сённяшняга дня.

Поміж, ролю большавіцкага друку ў арганізацыі партыі і мабілізацыі мас, асабістую ролю тав. Сталіна.

Прыкавала ўвагу дэлегатаў ілюстраваная выстаўка метадаў распаўсюджвання большавіцкага друку ў фашысцкай Германіі. Дэлегаты знаёмыя з вынаходлівацю, экалагічнасцю і баявым духам камуністаў германскага падполля.

З кабінета друку дэлегатаў павялі ў кабінет эканомгеаграфіі. Тав. Ліберман — кіраўнік кабінета — прадаманстраваў на палатне некаторыя раёны БССР і іх багаты. Перад дэлегатамі прайшла Ленінградская вобласць. Кольскі паўвостраў з яго незамярзлым портам Мурманскам, апатытамі, Марынская вольная сістэма, Волгаўская станцыя, Беларуска-кавалі і іншыя.

КІЖ стаў кузняй камандзіраў прамаскай пролетарскай думкі.

Л.

Дэлегаты III усебеларускага з'езда рабселькораў. ЗЛЕВА НАПРАВА: КІМ Лена Іванаўна — рэдактар групавой насценнай газеты Горацкага сельгаосінстытута, МАМЗУРОЎ І. О. — пом. механіка параклада імя КП(б)Б бабруйскіх майстэрняў, член рэдакцыі насценнай газеты, Файбусовіч С. — рэдактар насценнай газеты калгаса «Бовік», Касцюковіцкага раёна, ГУРЭВІЧ М. — рабочы завода «Чырвоны Окцябр», г. Мозыр, член рэдакцыі насценнай газеты, ФЕДАСЕЕНКА В. П. — рэдактар насценнай газеты саўгаса Конічы, Касцюковіцкага раёна, ЛЕШЧЭНКО С. В. — старшыня калгаса імя Багінскага, Мазырскага раёна, рэдактар насценнай газеты.

УЧОРА НА З'ЕЗДЗЕ

Ранішняе пасяджэнне 26 лютага

Ранішняе пасяджэнне пачалося са спрэчак па дакладу тав. Коніча.

Старшыняў тав. Кавальчук прадастаўляе першае слова т. Радзюко. Сваё слова т. Радзюко прысвяціў асветленню вопыту арганізацыі заводнай вучобы рабселькораў Аршаншчыны.

У выніку вучобы многія рэдакцыі пачалі складаць планы работы, арганізуюць рейды, больш прыцягваюць да работы ў газетах калгасныя артысты. Селькоры Аршаншчыны з'яўляюцца перадавікамі ў арганізацыі чытання мастацкай літаратуры. Зараз па раёну існуе 170 гурткоў па чытання мастацкай літаратуры, у якіх займаецца каля 5.000 калгаснікаў.

Тав. Мамона — ваяцкор № 1-а артыяла расказвае, як па ініцыятыве ваяцкораў арганізавана перадача калгаснікам вопыта па доглядзе кава. Ваяцкоры спецыяльна выяжджалі ў калгасы і паказвалі, як треба даглядаць кава, каб доўжы падрыхтаваць яго да веснавой сяўбы.

Падрыхтоўка да з'езда рабселькораў — гаворыць дэлегат з'езда тав. Гурэвіч (дэзавпрацоўчы камбінат «Комінтэрн», Барысаў) паступаючы перадавымі момантам у рабоце нязавога друку, рабселькораў. Раней на камбінаце на 4.000 рабочых было 4 насценнагазеты. Зараз мы маем 3 цэхавыя і 23 брыгадныя газеты.

Рэдактар віцебскай чыгуначнай газеты «Соцыялістычны транспарт» т. Сінільнікоў гаворыць аб неабходнасці паліяпшэння дэмагогіі нязавога транспартнаму друку з боку тэрытарыяльных газет.

Зараз у ёй прымае ўдзел 15 рабкораў, газета стала адной з лепшых на фабрыцы. Для вучобы рабкораў арганізаван семінар.

Рабкор шклозавода «Окцябр» (Асіповіцкі раён) Канончык расказаў з'езду аб вялікай рабоце, праведзенай 11 насценнагазетаў і 70 рабкораў завода па ліквідацыі вытворчага адставання. Зараз завод з месца ў месяц перавыконвае свае планы.

Ад імя рабкораў завода тав. Канончык перадаў з'езду падарунак — шкляны вырабы.

Рэдактар шматтыражнай фабрыкі «Окцябр» тав. Памеранец заклікала рабселькораў шырока пашыраваць паставы VII з'езда саветаў, давесці іх да кожнага працоўнага і змагацца за іх ажыццяўленне. Тав. Памеранец узяла пытанне аб неабходнасці паліяпшэння паліграфічнай базы для шматтыражак.

Селькор Чатэрскага раёна тав. Сведлікіна на канкрэтных прыкладах паказаў, як класавы вораг у босільнай злобе стараецца шкодзіць нашаму сацыялістычнаму будаўніцтву, помешчы прадаўнікам партыі і ўрада. У снежні кулакі забілі члена Глыбоцкай сельсавета, а зусім надаўна група варожых элементаў на чале з старшынёй калгаса «Комінтэрн» Іскавым, спыніла вяртальніцаў, каб лягчы было праводзіць свае брудныя справы. Тав. Сведлікіна заклікала рабселькораў да класавай пільнасці.

Не пазнаў член нашай з'езд, гаворыць рэдактар брэсцкай газеты калгаса «Новае жыццё» тав. Мінкін. Рабкоры «Большавіка» з'яўляюцца перадавымі аўладамі тэхнікай — з 164 рабкораў 114 адлі тэхнікамен на «выдатна».

Тав. Мінкін выстуў пытанне аб арганізаванні спартовага нязавога друку БССР і Заходняй вобласці.

33-х распаараў у канцы 1934 г. калгас выраб да 159.

Пры дапамозе насценнагазеты і селькораў умацавалася падрыхтоўка да веснавой сяўбы.

Селькоры з'яўляюцца ініцыятарамі стварэння гуртка па чытання мастацкай літаратуры. Гурток наведвае 40 калгаснікаў. Прачытана «Поднятая пеліна», зараз чытаюць «Дрыгву». Па іх-жа ініцыятыве не так даўно быў арганізаван палітдзень у калгасе. Селькоры сабралі каля 400 пытанняў і потым запрасілі шэфав — рабочых, якія і правялі гэты палітдзень. Калгаснікі астатнія вельмі задаволены.

Для вучобы селькораў рэдакцыя насценнагазеты зараз арганізавала школу, якую наведвае 30 чалавек.

Тав. Жураўлёў, селькор калгаса «Новы мір», Матілеўскага раёна, ўказваючы на гістарычнае значэнне II з'езда калгаснікаў-удзельнікаў, заклікае селькораў змагацца за поўнае ажыццяўленне новага статута, за даяўленне яго да кожнага калгасніка.

Аб вялікай арганізаванай рабоце друку і рабкораў гаворыць рэдактар шматтыражнай фабрыкі «Большавік» (Менск) тав. Мінкін. Рабкоры «Большавіка» з'яўляюцца перадавымі аўладамі тэхнікай — з 164 рабкораў 114 адлі тэхнікамен на «выдатна».

Тав. Мінкін выстуў пытанне аб арганізаванні спартовага нязавога друку БССР і Заходняй вобласці. З вялікай прамовай аб задачах рабкораў у барацьбе за прамфілліан выстуў ярком мясцовай прамысловасці тав. Балцін.

Філіпскай Польшчы беспрацоўе, голод і жабрацтва, у нас расце азмочнае калгаснае жыццё, расце культура, нацыянальная па форме, сацыялістычная па зместу. У нашым сельсавеце ёсць 3 школы, 2 клубы, арганізавана хата-лабараторыя. У сельсавеце рэгулярна выдаецца шматтыражка, якая заваявала аўтарытэт сярод калгаснікаў.

У заключэнне тав. Жукоўскі прапанаваў праслухаць іх калгасны аркестр, які разам з ім прыехаў вітаць з'езд. З'яўленне аркестра з'езд сустраў дружнымі апладысмантамі. Аркестр сыграў рад музычных рэчаў. Пад яго акампанімент выхадзілі селькоры і селькоркі танцаваць.

Старшыняў тав. Стэрнін адзначыў, што гэта своеасабліва і цікавая форма прывітання

свадчыць аб растуцым самактым і радасным, культурным жыцці калгаснікаў, што магчыма толькі ў нас, у краіне, будучай сацыялізм, у краіне, якую кіруе наша вялікая партыя і мудры прэзідэнт таварыш Сталін.

Пад бурныя апладысманты з'езд зацвердаў прывітальныя тэлеграмы т.т. Капініну, Молатаву і Варашылаву.

З вялікай увагай з'езд заслухаў атрыманыя прывітанні ад пролетарскіх арганізацый Швецыі, Чэхаславакіі і Францыі, а таксама ад тав. Эйдмана, ад «Хрысціянскай газеты» і журнала «Селькор».

З'езд атрымаў прывітанне ад групы селькораў Аршаншчыны, у якім яны паведамляюць, што ў гонар з'езда імя арганізаван калгас з 16-ці распаараў.

Вячэрняе пасяджэнне 26 лютага

Вячэрняе пасяджэнне адкрывае прэзідэнт Беларускай Акадэміі Навук т. Горын.

Прадаўжаюцца спрэчкі па дакладу тав. Коніча.

Слова атрымлівае рэдактар газеты воднага транспарта БССР «Беларускі фарватэр» т. Піроўнікаў. Ён гаворыць аб роле друку і рабселькораўскага руху на водным транспарце. У сувязі з падрыхтоўкай да III усебеларускага з'езда рабселькоры павялічыліся ліч газет. На Гомельскаму участку Дняпроў-дэліскага паравоза была толькі адна газета, пачаў іх тры.

Такое становішча зусім недапушчальна.

На трыбуне тав. Гамбург (гомельскі завод «Пролетары» імя Кірава).

Адаў з галоўных клоптаў рабкораў завода імя Кірава — гэта барацьба за ажыццяўленне лозунга тав. Сталіна аб аўладанні тэхнікай. Ініцыятыве рабкораў і камсамола на заводзе разгорнута барацьба за здачу тэхнікамена к і красавіку замест 1 мая, як намячалася ранаей. У дзень момант у пэтак працуюць 5 тэхнічных гурткоў павышанага тэхну, у якіх навука 50 чалавек.

Таварышы КОНИК і КАВАЛЬЧУК сярод дэлегатаў Барысаўскага раёна.

„ПАЛЕСКАЯ ПРАУДА“ ІГНАРУЕ ПІСЬМЫ РАБОЧЫХ І КАЛГАСНІКАУ

Замест агляду друку

У сваім відомым «Пісьме к таварышам» Ленін асабліва падкрэслівае значэньне ўдзелу шырокіх працоўных мас у большэвільскім друку. Ленін пісаў:

«Давайце шырокі матчымаець рабочым пісаць у нашу газету, пісаць рашуча аб усім, пісаць як можна больш аб будзённым сваім жыцці, інтэрэсах і рабоце».

Рэдакцыя гомельскай газеты «Палеская праўда» не толькі не ажыццяўляе гэты левінскі завет — яна робіць якраз адваротнае. Пісьмы рабочых і калгаснікаў цалкам пакідаюцца ў архіў або проста губляюцца. Да рабселькораў у «Палескай праўдзе» адносяцца пагардліва.

На торфазаводзе «Шлях сацыялізма» кулак Краўцоў выпусціў аду ў катла ў часе топі. Батлу шырмаў выбух. Аварыю пажародзіла малая работніца Грысіна Параска. Аб гэтым напісалі рабкоры ў «Палескую праўду». Але гэтаму сігналу не судзіліся было напасці на старонкі газеты. Адзіна з чыноўнікаў рэдакцыі здаў яго ў архіў з рэзалюцыяй: «Па дагаворанасці з Бугровым, не друкаваць» (!?).

Інтэрнат для лесарубаў у Ленінскім лясніцтве горшы, чым у добрым калгасе свінарнік. — пісаў селькор Крук. Памінасанне бруднае, холадна. Работнік сельгассыста Радыёна накіраваў гэта пісьмо ў архіў з абурэчай на сваёй брэ-

душны рэзалюцыяй: «Няма фактаў» (!?).

Гэта толькі два пісьмы, узятых намі з архіва. А іх там сотні!

А колькі валецца пісем у сталах асобных работнікаў! У адной толькі загадчыцы культсектара Альтшулер лжыць больш дзесятка пісем аб непаладках у школах, аб хатах-чыталнях і на іншыя тэмы. Не менш марнуецца пісем і ў сталах работнікаў сельгассектара.

Нават пісьмы, сігналізуючыя аб асобных контррэвалюцыйных вылазках традыцыйна-зіноўёўскіх паліцэяў, таксама зваліліся ў архіў.

Іофін Вульф, у мінулым меншавік, пазней бундавец, да рэвалюцый акалітаваў чужую працу, цяпер член арцелі «Кааперацыйны шлях». Иофін адкрыта вёў контррэвалюцыйную агітацыю. «Палеская праўда» атрымала аб гэтым два пісьмы яшчэ ў пачатку студзеня. Загадчык партаддзела газеты Палышчук, падтрымаўшы пісьмы ў стане 32 дні, здаў у архіў. Эдака ў архіў Палышчуком і пісьмо пра контррэвалюцыйнае выступленне комсамольца Езерскага на хлебасамбітае.

Так пісьмы рабочых, калгаснікаў, студэнтаў, вучняў, выкрываючых класавых ворагаў, бліжучых недахопы і прарывы ў рабоце масовых органаў і змагаючыхся за палітычнае калгаснае будаўніцтва, пакідаюцца ў «Палескай праўдзе».

У нумары за 1 студзеня быў

боце селькораў на вёсцы таварыш нядаўна вылучаны старшынёй Жытканіцкага сельсовета селькор т. Стальмак.

Тав. Мухін, рабкор Жлобінскага ітупкасоўтаса, расказаў з'езд, як пры дапамозе друку соўтас вышаў з прарыву.

Аб барацьбе брыгаднай штодзёнкі за заваяванне брыгадай аванія сталінскай, расказавае рэдактар штодзёнкі «Шлях індустрыялізацыі» (Віцебск) тав. Марозава.

Пад апладысменты дэлегатаў з'езда тав. Марозава перадае падарунак тав. Гікало — альбом з фотадымакмі рабкораў і рэдактароў насценгазет фабрыкі.

Тав. Пуэзер з швейнай фабрыкі «Комінтэрн» (Гомель) расказаў з'езд аб удзеле фабрычнага друку ў барацьбе за ліквідацыю адставання фабрыкі.

Прыкметны рост рабкораўскіх радоў на фабрыцы. Калі ў штодзённы закрыйнага цеха раней прымаў удзел 1—2 рабкоры, то ў выніку падрыхтоўкі да з'езда рабселькораў

Пётрыўскага раёна, тав. ЯКУБЕНКА. Не вільчэ зараз граі на напых вуднах Яны асупшны, выбрукаваны, азіячлены. Напых калгаснікі пярэла ідуць да зможнага жыцця. І недарма так вырас попит на такіх культурных рэчы, як кнігі, журналы, радыё, патэфон і т. д.

Тав. Якубенка ўзямае пытанне аб культуры мовы газет. Калгаснік хоча чытаць газету на жывой, культурнай мове, таму што і сам ён культурна вырас.

Тав. Вінакур з калгаса «Наварце», Бабруйскага раёна, дзеліцца вопытам работы сваёй газеты. Пачала яна выходзіць з сакавіка 1934 года і з першага нумара заваявала аўтарытэт у калгаса. Зараз яна згруппавала вакол сябе 34 селькораў, якія актыўна змагаюцца за ўздым калгаса. Селькоры пад кіраўніцтвам партыйнай арганізацыі правялі вялікую работу па наладжанню калгаснага прыліву. Яны штодзённа бывалі ў аднаасобнікаў, раскавалі ім аб перавагах калгаснага лалу. У рэзультате з

Сельсовет наш, — кажа ён, — калектывізаваў на 90 проц. Калгасы ўзмацняюцца як арганізацыйна, так і гаспадарча. У той час як у

жа ведамасці не адмаўляюцца і ад яўнага жульніцтва — ад атрымання ганарару за матэрыялы рабочых, калгаснікаў, спецыялістаў, партыйных работнікаў, папайшны на старонкі газеты, і нават за пастановы.

Зразумела, не змагаецца «Палеская праўда» і за дзейнасць пісем рабселькораў. Пісьмы, на якія «ПП» не атрымала адказаў, налічваюцца сотнямі. Горсовет не адказвае рэдакцыі на 140 пісем, насланыя яму на працягу апошніх трыяці месяцаў мінулага года, пракурор — на 68, гарза — на 78, горпрофсоюз — на 47 горжылсаюз — на 25, гарком комсомола — на 11 пісем і т. д.

Праўда, газета два разы пісала пра заклікчышкаў з пракуратуры, горжылсаюза і гарана. Але ні аднаго з гэтых выступленняў яна не здолела давесці да канца.

«Палеская праўда» не падрукавала нават пастанову ЦК КП(б)Б «Аб пераагаванні некаторымі парткаматамі і раёнамі на пісьмы працоўных», прынятую па інфармацыі «Звязды» летась ў лістападзе. Газета не скарыстала гэтай пастановы для актывізацыі сваёй работы па барацьбе за дзейнасць пісем.

Устае пасля гэтага зусім законнае пытанне: чаму і як магчыма гэта адбываецца?

Пісьмае вока рабкора, таварыш т. Пірошнінаў, — дапамагае нам выявіць усе пелэхоны ў рабоце, выкрывае ворага, класава-чужы элемент. У бабруйскай майстэрняй Днепра-дзвінскага пароходства пры дапамозе рабкораў выкрывае абурачае «сочковитрацельство», дырэктары майстэрні, нбы ў парадку сацыялістычна «абавязалася» да 25 студзеня выканаць 40 проц. вытворчай праграмы. Між тым, па плану, выходзячы з вытворчых магчымасцей, майстэрня павінна была даць да гэтага тэрміну не менш 45 проц. Іншымі словамі, дырэктары аргентавала рабочых на зрыў плана. Цяпер дзякуючы рабкорам, вінаватыя атрымаюць па заслугах.

Рэдактар «Большэвіка Барысаўшчыны» тав. Мятла расказавае, як друк Барысаўскага раёна змагаўся за промфіплан і за выкананне сельгасгаспадарчых работ 1934 года. Барысаўшчына — адзін з перадавых раёнаў БССР. І ў гэтым значную ролю адыграў друк, які аброс значным актывам рабселькораў. Зараз «Большэвік Барысаўшчыны» мае 580 рабселькораў.

Расце пізава друк на прадпрыемствах, у калгасах і соўтасах Барысаўшчыны. На дрэвапрацоўчым камбінате «Комінтэрн», фабрыцы «Пролетарская перамога» і інш. было раней усяго 5—6 насценгазет. Зараз, у сувязі з падрыхтоўкай да з'езда рабселькораў, газеты выпускаюцца па ўсіх цехах. У калгасах таксама пашырылася сетка нязавога друку, вырае лік селькораў.

Аб вучобе рабселькораў. У горадзе гэта справа абстаіць больш-менш добра. У Барысаве зараз працягваюцца два семінары рэдактароў насценгазет. Горш з вучобай селькораў. Яе неабходна рашуча ўзмацніць.

У залу ўваходзіць дэлегацыя ваенкораў Менскага гарнізона. Залатрышні апладысментамі. Ад імя дэлегацыі выступае ваенкор т. Коўсаў. Адчаканьваючы кожнае слова, ён перадае з'езд палкае чырвонаармейскае прывітанне ад ваенкораў Менска.

У бліжучай прамове т. Коўсаў расказавае, з якім энтузіязмам ваенкоры сустрэлі з'езд аб барацьбе ваенкораў за аўладанне баявой тэхнікай, аб іх сувязі з рабочымі масамі менскіх прадпрыемстваў і т. д. З аключныя словы т. Коўсава, прысвечаныя правадзю суветнага пролетарыята тав. Сталіну, з'езд пакрывае доўгімі бурнымі апладысментамі.

Тав. Вароб'ёў прысвячае сваю прамову пытанню удзелу друку і рабселькораў у абарончай рабоце. Тав. Вароб'ёў адзначае газеты «Большэвік Барысаўшчыны», «Спіг Окдобра» (орган менскай швейнай фабрыкі «Окдобр»), «Комунар Магілёўшчыны», «Варальбіт за калектывізацыю» (Плешчаніцкі раён), якія больш-менш злавальваюча асвятляюць пытанні абарончай работы. Зусім інакш адносяцца да гэтай справы бабруйскай «Комуніст», «Соцыялістычны транспарт» (орган палтадзела Віцебскага раёна, МБВ чыгуны), «Чырвоная Дэвіна» (орган фабрыкі «Давіна») і інш. На старонках гэтых газет рэдка ўбачыш аднаго з матэрыялаў аб абарончай

Прычына гэтаму, перш за ўсё — ў кіраўніцтве, якое аказалася незольным паставіць работу рэдакцыі на большэвільскіх рэйкі.

Прычыну стварыўшага ў «Палескай праўдзе» становішча трэба шукаць і ў людзях, што сядзяць за рэдакцыйнымі сталамі. А з людзьмі ў «Палескай праўдзе» яўна нядобра. Да гэтага часу сядзяць у рэдакцыі такія людзі, як Брусевіч — дочка папа; Барташэвіч, які сваё становішча работніка газеты скарыстоўвае ў кар'ерысцкіх мэтах, чалавек зусім неправераны; Левін Ш. — у мінулым актывіст бундавец, які канчаткова не разбярорыўся і да гэтага часу; Купцоў і іншыя. Прычына гэтаму, нарэшце — ў адсутнасці самакрытыкі ўнутры рэдакцыі, у адсутнасці выхавання кадры, у бяспланавасці і ў адсутнасці партыйнай работы ў рэдакцыі.

«Палеская праўда» — старэйшая і буйнейшая раённая газета ў Беларусі. Яна павінна стаць прыкладам для ўсяго раёнага друку Беларусі як у адносінах выхавання рабселькораў, так і работы з іх пісьмамі.

І гэта можа быць толькі пры ўмове, калі кіраўніцтва газеты будзе ўзмоцнена, калі з рэдакцыі будуць выгнаны ўсе чужыя і шкодныя людзі, усе халтуршчыкі, і калі на іх месцы будуць пастаўлены работнікі-большэвільцы, зольныя арганізаваць работу газеты так, як патрабуе гэтага партыя.

Да гэтага рабселькорам на заводзе арганізаваны 4 брыгадныя газеты.

Дружнымі апладысментамі дэлегата сустрэкаюць прышоўшую на тань з'езд дэлегацыю савецкіх пісьменнікаў. На трыбуну падыходзіць т. Александровіч, Янка Купала, Харык, Лынькоў і інш. Дэлегаты ўстаюць і наладжваюць дружную авадцыю.

З выключна прэглай прывітаннай прамовай выступіў паэт Андрэй Александровіч.

— Наша задача, — гаворыць т. Александровіч, — чэрпаць новыя сілы, новыя кадры пролетарскіх пісьменнікаў з нашых рабселькораўскіх радоў. Сярод нас ёсць пісьменнікі — Міхась Лынькоў, Кузьма Чорны, якія пачалі свой творчы шлях з рабселькорскай зямлі.

Нікалай Фёдаравіч Гікало, гаворыць далей т. Александровіч, — не раз азнаваў нашу ўвагу на тое, каб мы змагаліся за культуру мовы, за трапнасць слова. Наша і наша слова, таварышы рабселькоры, павінна быць трапным, як стрэл снайпера.

Спатаканы гучнымі воплескамі народны паэт рэспублікі Янка Купала чытае свае творы. Дзірэктары «Палескай праўды» і інш. чытае ўрывак «Сталін ля руля» з нядаўна напісанай паэмы. З чыткай сваіх твораў выступілі паэты Броўка, Кавальскі (на польскай мове) і Аркадзі Куляшоў.

Селькор калгаса «Беларуская вёска», Талачынскага раёна, тав. Зайцаў зваравае ўвагу рабселькораў на неабходнасць ішчэ больш завастрыць класавую пільнасць. Подлае забойства кулакамі актывіста селькора тав. Крыўчана лішні раз сведчыць, што вораг яшчэ не дабіт, што ён усёмі сродкамі аказвае супраціўленне разгортванню сацыялістычнага будаўніцтва. Селькоры Талачыншчыны ў адказ на гэту нагледную вылазку кулацтва яшчэ больш згуртавалі свае рады вакол камуністычнай партыі, яшчэ больш узмацнілі рэвалюцыйную пільнасць.

На трыбуне неадменны сакратар Беларускай Акадэміі Навук прафесар Чудзенкоў. Ён вітае з'езд ад імя Беларускай Акадэміі Навук і ўсяго калектыва навуковых работнікаў БССР.

На вачэрні пасаджанні выступілі яшчэ т. Васілец (селькор калгаса «Калгаснага праца»), Ровенка-Слабодскага сельсовета, Рэчыцкага раёна), Баркан (селькорка з Ушацкага раёна), Плевана (Бабруйскай ляскамабінат), Бугроў (рэдактар гомельскай газеты «Палеская праўда»).

Тав. Горын прадастаўляе слова старшынё ЦСПСБ т. Кавальчуну. Тав. Кавальчук гаворыць аб задачах рабселькораў у барацьбе за промфіплан, за ўкараненне культуры на вытворчасці і ў быту рабочых мас.

З соасаблівым прывітаннем з'езд выступае гуртом мастацкай самадзейнасці менскага завода імя Самойлава. 10 мінут з'езд уважала слухае заводскі калектыв. Некалькі нумароў вытананых гуртком выдалішкі апладысменты дэлегатаў з'езда.

На гэтым вачэрні пасаджэнне закрываецца.

Сёння рэлігійны праца сярэня на дакладу тав. Коніка.

д) папярэдне разглядаюць справы аб адвезцы зямель ад калгасаў для сельскагаспадарчага прызначэння іншых арганізацый, прадпрыемстваў і ўстаноў і падаюць іх з сваім заключэннем на зацвярджэнне ў рэспубліканскую зямельную камісію;

УВАГА. Раённыя зямельныя камісіі канчаткова вырашаюць справы аб выдзеленні калгасаў зямель для прышкольных участкаў і для настаўніцкіх атародаў, паводле пастановы СНК СССР ад 20 красавіка 1934 года «Аб снабжэнні сельскіх настаўнікаў» (З. Б. СССР 1934 г., № 21, арт. 171) і пастановы СНК БССР ад 27 чэрвеня 1934 года «Аб снабжэнні вясковых настаўнікаў» (З. Б. БССР 1934 года № 28, паст. 137), калі ёсць згода 3/4 членаў калгаса. Калі ж няма згоды 3/4 членаў калгаса, то раённыя зямельныя камісіі свае пастановы пасылаюць на зацвярджэнне рэспубліканскай зямельнай камісіі.

е) наглядаюць за тым, каб землі ліквідаваных кулацкіх гаспадарак, а таксама землі адвасобных гаспадарак, якія атрымліліся ад зямлі, перадаваліся ў карыстанне калгасаў;

ж) наглядаюць за тым, каб вышэйшы са складу членаў калгасаў не надзяляліся зямлёй за фактычнага землекарыстання калгасаў, а надзяляліся толькі са свабодных дзяржаўных зямельных фондаў;

з) папярэдне вырашаюць мікра-раённыя спрэчкі і падаюць іх на зацвярджэнне ў рэспубліканскую зямельную камісію.

4. Усе рашэнні зямельных камісій прыносяцца ў выкананне раённымі зямельнымі камісіямі праз раённыя зямельныя аддзелы. Раённыя зямельныя камісіі ажыццяўляюць сістэматычны нагляд за выкананнем рашэнняў.

5. У склад рэспубліканскай зямельнай камісіі ўваходзяць: народны камісар земляробства (старшыня камісіі), намеснік народнага камісара земляробства (нам. старшыня камісіі) і члены: начальнік аддзела землеўпарадкавання і меліярацыі, начальнік зернавага кіраўніцтва, начальнік Бульба-гароднага кіраўніцтва, начальнік Ільно-каналеводнага кіраўніцтва, прадстаўнік ад Унаўнаважанага Народнага камісарыята саўгасаў і два старшыні калгасаў. Склад рэспубліканскай зямельнай камісіі зацвярджаецца прэзідыумам Цэнтральнага выканаўчага камітэта БССР.

6. Рэспубліканская зямельная камісія:

а) інструктуе раённыя зямельныя камісіі, кантралюе іх дзейнасць і сістэматычна правядае іх работу;

б) вырашае скаргі, якія наступваюць на пастановы раённых зямельных камісій;

в) канчаткова вырашае справы, прысланыя раённымі зямельнымі камісіямі аб элічэнні і разбуйненні калгасаў, а разам з гэтым і аб змене граніч іх землекарыстання ў адпаведнасці з арт. 4 пастановы ЦВК і СНК СССР ад 3 верасня 1932 г.

11. Пастанова зямельнай камісіі лічыцца законнай, калі на пасяджэнні камісіі ўдзельнічаў старшыня або яго намеснік і не менш 1—2 членаў камісіі.

12. Для разгляду спраў у раённых зямельных камісіях абавязкова выклікаюцца прадстаўнікі зацікаўленых афарон. Зацікаўленыя старшыні ў рэспубліканскую зямельную камісію выклікаюцца толькі ў выпадку сапраўднай неабходнасці.

Рэспубліканскія і раённыя зямельныя камісіі, у выпадку неабходнасці, павінны выклікаць для разгляду спраў на месца.

13. Штаты зямельных камісій устанаўлююцца ў звычайным парадку. Выдаткі, звязаныя з абслугоўваннем раённых зямельных камісій, адносяцца за кошт мясцовых бюджэтаў.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР

А. ЧАРВЯКОЎ.

Нам. старшыні Савета Народных Камісараў БССР

А. СААКЯН.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР

М. ЛЯЎКОЎ.

15 лютага 1935 г.
г. Менск. Дом Урада.

гадах. Ізе не бывае такога дня, конь не захварэў. Хвароба простая — катар страўніка з прычыны дрэннага догляду, несвоечасовага харчавання.

АБЯЗЛІЧКА НА КАНЮШНІ

У калгасах Бялыніцкага раёна яшчэ не навучыліся берагчы і шанаваць каня. Абязлічка на канюшні, варварскія адносіны да коней характэрны для многіх калгасаў раёна.

Не глядзячы на тое, што да пачатку палавых работ засталіся лічаныя дзекады, у раёне яшчэ не закончана выдзеленне кармавых фондаў на час палавых работ. На 15 лютага было забраніравана ў калгасах усяго 58,9 проц. канцэнтраваных і 55,8 проц. грубых кармоў. Нават сена яшчэ не выдзелілі на час сяўбы. Ці патрэбен яшчэ больш яркі доказ агідных адносін да каня?

У калгасе імя Сталіна з-за дрэннага догляду 15 коней непрацаздольныя. У калгасе «Новы свет»,

парацей кажучы, РК КП(б)Б і РВК не заўважылі кулацкай дзейнасці, накіраванай на знішчэнне конскага пагалоўя.

А. ЛОСЬ.

АБЯЗЛІЧКА НА КАНЮШНІ

Кудзінскага сельсовета, ўсё 42 кані ніжэй сярэдняй сытасці. У калгасе «Рассвет-Пераможца» з-за нягатаўнасці загінула некалькі коней. У многіх калгасах раёна наглыдаецца масавае абартаванне конематак з-за дрэннага догляду.

Селькоры, калгаснікі-ўдзельнікі, раённая і палітаддзельская газеты яшчэ некалькі месяцаў таму назіралі на дрэннае становішча цягавой сілы ў калгасах. Аднак, раённыя арганізацыі — райком і райвыканком да апошніх дзён астэваліся глухімі да сігналаў друку і селькораў. Наму ў калгасах даверана конскае пагалоўе ў раённых арганізацыях не ведаюць. Склад конюхаў дагэтуль яшчэ не правяран.

І. ПАНКОЎ.

Масавыя абарты паведамляюць і з дзесяткаў іншых калгасаў. Не глядзячы на гэта, у райземадзеле пануе поўны спакой. Тут толькі тое і робяць, што рэгіструюць колькасць коней, выведзеных са строю, і абартаваных конематак. Ні адзін старшыня калгаса, ні адзін конюх не прыцягнут да адказнасці. У міліцыі і пракуратуры больш двух месяцаў марнуецца справы аб масавым абартаванні конематак у Доўгавіцкім сельсавеце. Такое ліберальнічанне дае магчымасць кулацкім недабрымствам свабодна і беспыкарана арудваць на канюшнях, выводзяць са строю лепшых коней.

Аб масавых абартах паведамляюць і з дзесяткаў іншых калгасаў. Не глядзячы на гэта, у райземадзеле пануе поўны спакой. Тут толькі тое і робяць, што рэгіструюць колькасць коней, выведзеных са строю, і абартаваных конематак. Ні адзін старшыня калгаса, ні адзін конюх не прыцягнут да адказнасці. У міліцыі і пракуратуры больш двух месяцаў марнуецца справы аб масавым абартаванні конематак у Доўгавіцкім сельсавеце. Такое ліберальнічанне дае магчымасць кулацкім недабрымствам свабодна і беспыкарана арудваць на канюшнях, выводзяць са строю лепшых коней.

Аб масавых абартах паведамляюць і з дзесяткаў іншых калгасаў. Не глядзячы на гэта, у райземадзеле пануе поўны спакой. Тут толькі тое і робяць, што рэгіструюць колькасць коней, выведзеных са строю, і абартаваных конематак. Ні адзін старшыня калгаса, ні адзін конюх не прыцягнут да адказнасці. У міліцыі і пракуратуры больш двух месяцаў марнуецца справы аб масавым абартаванні конематак у Доўгавіцкім сельсавеце. Такое ліберальнічанне дае магчымасць кулацкім недабрымствам свабодна і беспыкарана арудваць на канюшнях, выводзяць са строю лепшых коней.

Аб масавых абартах паведамляюць і з дзесяткаў іншых калгасаў. Не глядзячы на гэта, у райземадзеле пануе поўны спакой. Тут толькі тое і робяць, што рэгіструюць колькасць коней, выведзеных са строю, і абартаваных конематак. Ні адзін старшыня калгаса, ні адзін конюх не прыцягнут да адказнасці. У міліцыі і пракуратуры больш двух месяцаў марнуецца справы аб масавым абартаванні конематак у Доўгавіцкім сельсавеце. Такое ліберальнічанне дае магчымасць кулацкім недабрымствам свабодна і беспыкарана арудваць на канюшнях, выводзяць са строю лепшых коней.

КАГАН.

Мсціслаўскім, Крычаўскім, Крупскім, Бярэзінскім, Быхаўскім, Прапойскім, Чырвонапольскім, Будэ-Кашалеўскім, Чачэрскім. Больш за ўсё адстаюць паўднёвыя раёны. Той-жа Чырвонаслабодскі рэён выканаў план вывазкі гною толькі на 3,7 проц., Парыцкі — на 5,3 проц., Глускі — на 4,3 проц.

БРАНІРАВАННЕ КАРМОЎ НА ЧАС ВЕСНАВОЙ СЛУЖЫ

Большасць раёнаў БССР яшчэ не забяспечылі цягавую сілу моцнымі і пругкімі кармамі на час палавых работ. На 20 лютага на БССР забраніравана толькі 45,5 проц. моцных і 84,2 проц. грубых кармоў.

З усяй БССР толькі адзін — **Турэйскі** раён поўнасцю стварыў браніраваныя фонды.

Зрываюць браніраванне кармоў Жыткавіцкі, Старадарожскі, Дзяржынскі, Бягомльскі, Лоеўскі, Хойніцкі, Полацкі, Лепельскі, Чашніцкі, Расонскі, Талачынскі, Мсціслаўскі, Чавускі, Клімавіцкі, Касцюковіцкі, Быхаўскі і Чырвонапольскі раёны.

Глускія раённыя арганізацыі забылі аб задавальненні ўзрослых культурных запатрабаванняў калгаснікаў.

Н. ЛУГІН.

—О—
„БУДУЦЬ ГРОШЫ, В Ы П Л А Ц І М“
(ПІСЬМО БРЫГАДЗІРА-СПЛАЎЧЫКА)

Брыгада сплаўчыкаў з вёскі Высокае, Вышнеўскага сельсовета, (Рагачоўскі раён) у складзе 6 чалавек зарабіла 924 руб.

Я, як брыгадзёр, некалькі разоў заходзіў у Дрыбінскую кантору сплаўчэцтва (начальнік Дрызін, партгор Левікаў), ездзіў у Чаўскі (што каштавала 25 руб.); накіраваў мяне ў Гомельскую сплаўкантору — і ўсюды я атрымліваў адзін адказ: «Будуць грошы, выплацім».

Многа часу прайшло, а грошай мы не атрымалі. Не дапамагі і з пільгамі, пасланыя мной. Няма ні грошай, ні адказу. **КРАЎЦОЎ.**

—О—
Па слядах выступленняў „Звязды“

„У ПОЛАЦКУ СКАЖАЮЦЬ ЛЕНІНСКУЮ НАЦПАЛІТЫКУ“

У карэспандэнцы пад такім сагалоўкам, надрукаванай у № 27 „Звязды“ ад 2 лютага, гаворыцца аб нацыяналістычнай вывазцы студэнта рабфака Козіка і іншых фактах нацыяналістычнай дзейнасці варожых нам элементаў у Полацку.

Полацкі райком ЛЕСМБ паведамляе, што Козік выключан з раёна ЛЕСМБ. Комсамольскаму арганізатару Мяшкову і прапагандысту Энціну за прымірэнчыя адносіны да контррэвалюцыйнай вывазкі абвешчана вымова. Справа аб старшыні праўлення таварыства «Прыхільнік дзяцей» (дзе прадаваў Козік) Цядовічу, які ўзяў пад сваю абарону нацэма Козіка і аб дырэктары рабфака Ядзюсцім, перададзена на разгляд райкома КП(б)Б.

Але Полацкі райком КП(б)Б дагэтуль чамусці атрымліваецца. Нічым не адгукнуўся райком і на сур'ёзнае абнавачэнне ў тым, што ён не аказаў патрэбнага адпору іншым нацыяналістычным вывазам, меўшым месца ў Полацку за апошні час.

ГАСМАН.

ПОУНАСЦЮ СКАРЫСТАЦЬ МЕХАΝІЗАВАНЫ ТРАНСПАРТ НА ЛЕСАВЫВАЗКАХ ВЫВЕЗЕНА ЛЕСУ ТОЛЬКІ 62,9 проц.

На 25 лютага квартальны план вывазкі дзелавай драўніны выканан толькі на 62,9 проц. і дроў на 68,4 проц. Гэтыя паказальнікі выклікаюць сур'ёзную трывогу, яны паказваюць, што кіраўнікі раёнаў, дырэктары леспрамгасаў яшчэ не адказалі на пастанову ЦК КП(б)Б і СНК БССР мабілізацыі ўсіх сіл на завяршэнне лесавывазак.

«Звязда» не адзін раз адзначала чарапашныя тэмпы лесавывазак па Ельскаму, Жыткавіцкаму, Нараўлянскаму, Петрыкоўскаму, Сураўскаму і Тураўскаму раёнах. Ніякага пералому дагэтуль тут не дасягнута. Буйнейшыя леспрамгасы — Рэчыцкі, Асіповіцкі, Бабруйскі — цягнуцца ў хвасце (51—55 проц. выканання). Бягомльскі, Дзяржынскі, Крупскі, Лагойскі і іншыя раёны выканалі дэкаднае заданне толькі ад 20 да 30 проц.

Ні ў якім выпадку нельга дапусціць зрыву важнейшага задання партыі і ўрада. Скарыстаць

ШКОДНІЦКІЯ АДНОСІНЫ ДА ТРАКТАРАЎ

(Ад спецыяльнага карэспандэнта «Звязды»).

Дырэктар Барысаўскага лесопрамгаса тав. Шульгін углядаецца ў зводку і зусім задаволены. На 51 проц. вывезена лесу за першы квартал 1935 года. Што яшчэ лепшага трэба?

Раптам спакойнае жыццё ў леспрамгасе было парушана. Справа ў тым, што партыя і ўрад рашылі механізаваць лясныя работы не спытаўшы аб гэтым дазволу кіраўнікоў леспрамгаса. У сьне трапіў чэрнеўскі ўчастак Барысаўскага раёна. Туды было вырашана завесці 6 трактароў «Оталіпец» і 1 «Інтэр». Аб гэтым, як тут гавораць, даведзіліся ў розны час. Шульгін 15 студзеня, яго намеснік Альперовіч, — за два дні да прыбыцця, а начальнік участка Шупеня — 25 студзеня.

Ва ўсякім выпадку, часу было зусім дастаткова, каб падрыхтаваць узорную прыёмку трактараў, стварыць усе ўмовы для іх беспыкарайнай работы. Але... пабудову гаража тыну вазовага хлыва

вадуць ужо скоро месяц і не могуць яго закончыць.

Прыбыўшыя трактары сталі пад шавецца ў дзіравай страхой. Два трактары сталі зусім пад адкрытым небам, засыпаюцца снегам і псуецца.

Машыны сустралі варварскія адносіны да сябе. Прыбыўшы на станцыю Барысаў 7 лютага, яны да 10-га чакалі, пакуль іх сцягнуць на ўчастак. Суправаджаць калону даручылі неправераным і нявыпытаным трактарыстам, у той час як ёсць інжынер Базыленка і механік Маціеўскі. Трактары без папярэдняга агляду пусцілі ў дарогу. Частка з іх перасоўвалася 10 сутак на адлегласці ў 35 кілометраў.

На трасе няма запасаў лесу ні аднаго кубаметра, у той час як трэба мець 5-дзённы запас. У выніку ўсяго гэтага трактары працуюць з нязначнай нагрузкай. За тры дні яны вывезлі толькі 55 кубаметраў.

Асобна трэба змяніцца на кадрах і іх культурна-бытавым абслугоўванні. У большасці набраны трактарысты другой катэгорыі. Іх размяшчэнні ў неабсталяваным памяшканні. Далі сямейны і пагушлі без простыняй і наўлечак. У сталовай харчаванне нядабрэакаснае. Хлеб бывае недаспелым.

Чырвонага кутка на ўчастку няма, ужо каля двух тыдняў як тут не атрымалі ні адной газеты.

Вось чым дырэктар леспрамгаса тав. Шульгін тлумачыць агіднае становішча, якое стварылася з механізацыяй чэрнеўскага ўчастка.

— Мы, — гаворыць ён, — не ўяўлялі сабе, што трэба зрабіць, бо механізацыя вольна для нас новая справа.

Ясна, што гэта тлумачэнне не можа апраўдаць тое, што з'яўляецца простым вынікам супраціўлення механізацыі, а значыць і правадзеньню ў жыццё рашэння партыі і ўрада па гэтай пытанню.

ГАСМАН.

Брыгадзёр возчыкаў Бабіцкага лесопункта тав. УСІК.

□ □ □ □ □ □

кожную гадзіну для перавыканання праграмы ва што-б там ні стала, у бліжэйшыя дні закончыць выкананне квартальнага плана лесавывазкі.

ХУТКАЯ ТЭХНІЧНАЯ ДАПАМОГА
У ЧАСЕ ПАВОДКІ

нашоечасовае і дасягнулі ўжо ў нашых
носінах удліку дырэктароў і заг. школ, загадчыку Гарадоцкага
райана тав. Гендзелю абвясціць суровую вымову.

Нам. Наркома Асветы БССР ЛЯШЧЫНСКІ.

Адрес: Мясакамбінат, Чэрвеньскі
тракт, 3, аддзел кадраў.

Менск. друкарня «Звязды»